

Pathwork Guide föredrag nr 62, "Man and Women".
1996 års utgåva
1 april 1960

Mannen och kvinnan

I detta föredrag finns en eller flera kommentarer om homosexualitet. Guidens ord om homosexualitet har varit en källa till kontroverser i Pathwork-gemenskapen. Dessa ord kan orsaka smärta, särskilt med tanke på ens sexuella läggning och erfarenhet av historisk och nutida partiskhet. Vi påminner alla om att Guiden i detta ämne, liksom i alla ämnen, uppmanar oss att finna vår egen inre auktoritet. (Styrelsen för International Pathwork Foundation, september 2022)

Välkomna, mina käraste vänner. Välsignad är denna kväll, välsignelser till var och en av er.

Den ursprungliga anden som den först skapades var manlig och kvinnlig i ett. När utvecklingen av alla fallna varelser har fullbordats, kommer manligt och kvinnligt återigen att vara ett. Som en av fallets biprodukter blev den ursprungliga varelsen separerad och uppdelad. Jag har uttryckt detta tidigare vid olika tillfällen. Ju lägre utvecklingen är hos individerna som har varit delaktiga i fallet, desto mer är den ursprungliga varelsen nu splittrad i ett större antal separata delar. Mänsklighetens utveckling har nått ett stadium där splittringen är tvåfaldig. Den manifesteras i förekomsten av de två könen: mannen och kvinnan.

Utvecklingens mål är att finna vägen tillbaka till den ursprungliga enheten, eller till att vara ett med allt. En särskild utvecklingsaspekt på detta jordiska plan är föreningen mellan mannen och kvinnan. Könens parning har därför en djupare innebörd än enbart fortplantning. I relationen mellan könen kan så mycket övervinnas, så mycket kan läras; utvecklingen kan fortskrida så mycket bättre än på något annat sätt. Kärleken, som tänds av eros och den sexuella impulsen, kan blomma lättare än i andra relationer – och kärlek är alltid det slutgiltiga målet! Men relationen mellan könen erbjuder också fler hinder och mer friktion än någon annan relation eftersom personliga känslor är mer inblandade. Objektivitet och obundenhet saknas därför i högre grad än i andra mänskliga relationer. Äktenskapet är därför å ena sidan den svåraste av alla relationer, men å andra sidan den mest givande, den viktigaste och den mest lyckliga.

Ända sedan det mänskliga släktet dök upp på jorden, uppstod även vissa missuppfattningar och massbilder kring relationen mellan mannen och kvinnan. Ytligt sett ser det ut att vara en stor

skillnad mellan mannen och kvinnan. I verkligheten är skillnaden dock inte hälften så stor som ni tror, för varje man bär inom sin själ den kvinnliga sidan av hans natur och varje kvinna bär den manliga sidan av hennes. Det är som om vardera inrymde ett faksimil eller ett avtryck av sin andra hälft som lever någonstans i universum. Denna inpräntning är emellertid inte enbart en bildlig återgivning, den är en levande och verklig del av varderas personlighet. Denna dolda del kan liknas vid den andra sidan av myntet. Ni får nu dock inte föreställa er att den manliga delen i kvinnan och den kvinnliga delen i mannen är alldeles dold, medan den andra hälften är öppen. Föreställ er en skiva som ibland lutar mer åt ena sidan och sedan mer åt den andra och ni kommer närmare sanningen.

Den levande inpräntningen av den andra hälften i vardera själ förklarar den ständiga längtan och sökandet efter förening, efter gemenskap och kärlek med det andra könet. Den utgör också ursprunget till den sexuella driften som sådan. Denna levande inpräntning av ens andra hälft förklarar också de förmodat manliga tendenserna hos kvinnan och de förmodat kvinnliga tendenserna hos mannen. Ju mer flexibel skivan är, desto mer kommer dessa motsatta tendenser till uttryck. Ju stelare skivan är, desto mindre kommer de till uttryck. Detta innebär dock inte att dessa tendenser inte existerar. Ju friskare en själ är och ju mindre påverkad av massbilder i detta avseende, desto mer kommer de motsatta egenskaperna att utvecklas på ett sunt och konstruktivt sätt, där de harmonierar med snarare än strider mot det ifrågavarande könets accepterade typiska egenskaper.

En av de mest envist bevarade massbilderna handlar om manlighet och kvinnlighet. En man antas vara stark och en kvinna svag. En man antas vara intellektuell och kreativ, en kvinna antas vara mindre intelligent och mer emotionell än en man. En man antas inte vara intuitiv och känslig, medan en kvinna antas vara det. En man antas vara aktiv, en kvinna passiv. Dessa föreställningar och många fler varianter av dem har existerat sedan mänsklighetens begynnelse. Det har funnits tider i vissa kulturer där skalan kraftigt svängde till den motsatta ytterligheten, så som sker i dag med vissa aspekter, men alla ytterligheter kommer ur uppror och missförstånd och måste därför vara lika osunda och falska. De måste också leda tillbaka till det gamla alternativet som man revolterade mot. Det är bara en tidsfråga. Sanningen är att alla dessa förmodat manliga eller kvinnliga egenskaper finns i varje person och har rätt att finnas. De minskar inte din manlighet eller kvinnlighet: helt tvärtom.

Effekten av dessa massbilder är i stora drag tvåfaldig. För det första förtränger män och kvinnor sina motsatta egenskaper och känner sig skyldiga över och otillräckliga kring dem. Det behöver knappast sägas att detta är oerhört skadligt. För det andra har dessa massbilder resulterat i en avsiktlig överbetoning av de tillåtna egenskaperna som passar ihop med könet i fråga.

Under århundraden och åter århundraden har mannen utvecklat och främjat sin fysiska skicklighet och sin intellektuella förmåga – sin aktiva sida. Samtidigt har han avsiktligt förträngt och motverkat utvecklingen av sin emotionella och intuitiva natur. Hos kvinnan var det tvärtom. Effekten var och är mycket olycklig för mänskligheten som helhet. I den individuella personligheten uppstår ett obalanserat och disharmoniskt tillstånd, och en börda av skuld och otillräcklighet läggs till det. I samhället är de tekniska framstegen och överbetoningen på vetenskap och intellekt ett resultat av mannens värld, med en motsvarande försummelse av själsliga kvalitéer, för att bara nämna en viktig aspekt. Krig, revolutioner och misskötsel av världens rikedomar är det uppenbara resultatet. Inga yttre medel, oavsett hur smarta de är, kommer att rädda världens situation förrän och om inte en balans mellan dessa krafter upprättas i de enskilda själarna. Inte förrän det inses att båda sidor av den mänskliga personligheten måste vara lika utvecklade och förstådda, kommer det att finnas fred och någon rättvisa på detta jordiska plan.

Kvinnan var länge tvungen att förtränga sin intelligens och kreativitet, som skulle kunna vara desto mer konstruktiva när de genomsyras av hennes intuitiva kraft och hennes emotionella sida, själskvaliteterna i hennes natur. Närhelst hon förnam dessa förbjudna intelligenta och kreativa egenskaper, var hon snabb med att trycka undan dem utifrån skuld. Därigenom bevakade hon också sina egna intressen, eller hon trodde i alla fall så. Hon var rädd att det skulle kosta henne mannens kärlek om hon öppet erkände dessa egenskaper. Detta pågick så länge och på så många grova sätt, att hon slutligen gjorde uppror. Detta uppror blev känt som ”frigörelse”.

Ingenting sunt och konstruktivt kan utvecklas ur uppror, åtminstone inte i det långa loppet. Uppror är revolution och revolution är alltid motsatt till evolution, som utgör ett sant växande. Det sanna växandet utgör ett långsamt förverkligande som grundar sig i en djup förståelse av jaget och den aktuella frågan. Uppror eller revolution döljer alltid en omedveten ilska på jaget som projiceras på omvärlden. Förändringen som en revolution åstadkommer förbiser därför något mycket väsentligt om jaget, och detta förbiseende förhindrar ett sunt växande.

Frigörelsen, bortsett från vissa sunda aspekter där en sann mognad var inblandad, grundade sig till stor del på uppror. Den har därför inte varit riktigt framgångsrik. Kvinnans försök att hävda sin jämlikhet med mannen har sedan dess i själva verket ofta minskat hennes kvinnlighet, och de som upprätthåller massbilden tycks på så sätt ha rätt. Men de tycks endast ha rätt, eftersom en ytterlighet, såsom massbilden, aldrig är lösningen. Den motsatta ytterligheten, som är ett resultat av uppror och revolution, leder i slutändan tillbaka till förvrängningen av den första felaktiga ytterligheten. Upproret och förbittringen upphör automatiskt när den personliga inre frågan är helt förstådd.

Det inre budskapet som kvinnan tog emot vid denna tidpunkt i historien var dock att utveckla sina slumrande egenskaper som hon felaktigt hade förträngt under århundraden efter århundraden. Hon förstod bara inte budskapet på rätt sätt. Hon följde det, men eftersom hon missförstod budskapet som att det innebar att göra uppror, var resultatet inte helt framgångsrikt. Den så kallade frigörelsen gjorde i själva verket ofta kvinnan mindre av en kvinna, i stället för att göra henne mer så genom att låta hennes intelligens, styrka, aktivitet och kreativitet uppenbara sig – utan uppror.

Något liknande hände med mannen. Han tog också emot ett inre budskap. Han följde det inte lika kraftfullt som kvinnan, för han hade mindre anledning att göra det. Hans ställning var bättre lämpad för att tillfredsställa den universella härskarprincipens krav hos spädbarnet i den mänskliga personligheten. Den kosmiska strömmen som svepte över det jordiska planet, som alltid försöker harmonisera och upprätta balans, berörde dock även mannen. Han sveptes in i den, men halvhjärtat och återigen utan att förstå vad det hela handlade om. Under århundraden har mannen utvecklats ensidigt och betonat sitt intellekt, sin resursrikedom, sin fysiska styrka, men har motarbetat sin emotionella och intuitiva natur. Eftersom den senare är en nödvändig förutsättning för en sann inre styrka, har mannen försvagat sig själv i sin kärna. Genom att förneka inom sig det som han felaktigt trodde var omanligt och feminint, blev han mindre av en man i stället för mer av en man. Detta kan observeras idag på flera sätt. Det sägs ofta att kvinnor är känslomässigt starkare än män. Det ligger en viss sanning i det, som jag nu har gett er förklaringen till.

Det är alltså helt sant att mannen och kvinnan är på väg i rätt riktning, i riktning mot att harmonisera, att utveckla den dolda och hittills förbjudna sidan inom dem. Detta mål är dock mestadels oklart, endast diffust anat och ännu mindre förstått. Det blandar sig ofta med personliga förvrängningar. Människor använder ofta det goda syftet som en skärm för att dölja och ge näring åt felaktiga motiv. Hos kvinnan tjänar det ofta till att uppmuntra hennes aggression och fientlighet; hos mannen hans svaghet och beroende. När sunda motiv blandar sig med osunda motiv och när man inte inser detta faktum, måste resultatet alltid bli tvivelaktigt. Ni känner till detta från ert personliga arbete; det är inte annorlunda med dessa universella egenskaper.

Homosexualitetens ökande förekomst hos båda könen är en annan aspekt av det felaktiga sättet som missförstår själens budskap att utveckla individens fulla natur, att utveckla sin andra sida.

Alla friska och starka själsströmmar, allt inre och yttre beteende i överensstämmelse med kärlekens, sanningens och rättvisans universella andliga lagar, är i sin essens och princip kända för mänskligheten. Andens riktning ges alltid till varje individ. Individerna följer ofta den här riktningen, men missförstår det nödvändiga förfarandet att först finna allting inombords som avviker från den riktiga principen. Man känner diffust ens inre avvikelser och försöker lägga det

riktiga sättet ovanpå dessa. Detta kan inte fungera. Om man försöker, kommer man att drivas av uppror och tvångsimpulser, oavsett hur riktiga ens medvetna motiv kan vara. Detta får utvecklingen att röra sig in i en felaktig kanal och resultatet blir en maskerad.

Det är sant att en aggressiv och fientlig styrka och aktivitet hos en kvinna kommer att minska hennes kvinnlighet. Men så gör även förträngandet av hennes friska styrka, hennes aktivitet och hennes sanna kreativa förmågor. Det är sant att en mjukhet hos en man, som bottnar i hans omogna beroende, kommer att göra honom svag och därför mindre av en man. Men samma sak sker om dessa reaktioner döljs under en ovanpålagd parodi på manlighet. I en annan bemärkelse försvagar detta honom ännu mer. Målet måste vara den långsamma utvecklingen av icke-förvrängda egenskaper, som verkligen behövs i denna tid, och att bringa dem i harmoni med resten av personligheten. Om mannen utvecklar de egenskaper i honom som allmänt betraktas som feminina, blir han mer av en man, förutsatt att denna utveckling äger rum utan att uppmuntra en sjuklig svaghet och ett sjukligt beroende. Om kvinnan utvecklar de egenskaper i henne som allmänt betraktas som maskulina, blir hon mer av en kvinna, förutsatt att hon inte använder aggression, fientlighet och uppror som de förmodat manliga egenskaperna som hon vill främja.

Skillnaderna mellan mannen och kvinnan är inte så stora som ni tror, inte ens anatomiskt. De kan ses som negativet till ett fotografi jämfört med den positiva bilden. Vad som är svart i den ena är vitt i den andra och omvänt.

Att frigöra er från ytterligheternas massbilder och missuppfattningar, som förresten alltid har sin grund i de personliga bilderna, är det enda sättet att bringa hela er natur i fokus och harmoni. Detta ensamt gör det möjligt för er att finna enhet på den här jorden i fullast möjliga utsträckning. Detta ensamt gör det möjligt för er att ha en framgångsrik relation med det andra könet och göra det äktenskapliga företaget meningsfullt och tillfredsställande.

Det erbjuds så mycket hjälp och rådgivning i er tid kring detta ämne. Det mesta som erbjuds är rätt så ytligt eftersom de grundläggande realiteterna bortses från eller inte beaktats fullt ut. Ju bättre du förstår den andliga innebörden av att vara en man eller en kvinna, desto större möjlighet har du att förstå och därmed lösa dina egna problem.

Inte undra på att äktenskapet är ett så svårt företag och så ofta bara halvt lyckat. I sanning, ni kan inte finna förening om varje part inte bara fortsätter att utvecklas ensidigt, utan även uppmuntrar detta hos den andra. Inte heller kan ni det om den sidan som ska tas fram och utvecklas harmoniskt, används som ett vapen. Oavsett om detta vapen tjänar till att täcka över antingen svaghet och beroende hos mannen eller uppror och aggression hos kvinnan, kan de två parterna inte riktigt mötas.

Det är inte sant att mannen är aktiv och att kvinnan är passiv i sin natur, men båda uttrycker olika aspekter av aktivitet och passivitet. Kvinnans aktivitet ska liva upp och göra hennes passivitet vibrerande i dess sanna och goda bemärkelse. Hennes aktivitet kommer att förhindra att hennes passivitet blir stagnerad eller avslagen, den kommer att hålla den flytande, flödande i en ständig rörelse som alla sant andliga kvaliteter måste vara. Mannens aktiva strömmar ska ta fram hans passivitet i förgrunden och förhindrar därmed att den aktiva strömmen blir för aggressiv, gör den rund och mjuk, avlägsnar kanterna på den och bromsar den överaktiva strömmens plötsliga och alltför snabba rörelse. Sett ur ett övergripande perspektiv sker samma sak för både män och kvinnor, det är bara att i vardera fallet är den motsatta sidan vänd ut och in, så att säga.

Samma sak gäller för andra förmodat manliga och kvinnliga aspekter. Jag kommer att beröra detta endast kort, för att ge er några tankeställare och mana er att själva fortsätta dessa överväganden. Utan själskvaliteterna kärlek, välvilja och intuition som öppnar vägen till förståelse, saknar intelligens och förnuft betydelse och kommer inte att frambringa några verkligt konstruktiva resultat på något område överhuvudtaget. Kärlek, välvilja och intuition, om de inte väcks till liv genom urskillning, vilket är resultatet av förnuft och intelligens, förloras å andra sidan lätt i fel kanaler och blir till slut destruktiva – även självdestruktiva. Mycket mer skulle kunna sägas om nödvändigheten av att svetsa samman de förmodat manliga och kvinnliga kvaliteterna. De ena utan de andra kommer alltid att resultera i en osund överdrift, i ett dödläge, i något skadligt. Endast båda tillsammans skapar en harmonisk helhet i den enskilda individen, redo att gå samman med en annan individ i en idealisk förening.

Så som mänskligheten står i dag i sin övergripande utveckling, är det äktenskapliga företaget mycket svårt. Detta beror delvis på de omständigheter som jag just har diskuterat och även på den enskildes personliga inre konflikter. Det kommer att ta hundratals och åter hundratals år innan mänskligheten har nått dithän när de flesta äktenskap verkligen är framgångsrika. Det finns inte desto mindre större anledning att försöka sig på äktenskapet nu och göra det bästa av det och att lära av det – för det finns så mycket i äktenskapet.

Förening kan inte och bör inte framtvings. En medveten önskan bör inte framtvings på grund av mina ord, samtidigt som omedvetna rädslor och blockeringar fortfarande är oidentifierade och olösta. En forcering kan inte frambringa en lyckad lösning. Men i din egen utveckling, oavsett var du står i detta avseende, kan du undersöka dina särskilda svårigheter och försöka ha i åtanke hur dessa allmänna missuppfattningars och massbilders inflytande bevarar och stärker dina personliga bilder och felaktiga slutsatser. Många felaktiga slutsatser grundar sig också delvis i massbilder starkt inristade i många individuella personligheter. Ta massbilden av att kärlek är försvagande

och farlig. En sådan omedveten föreställning kommer att påverka äktenskapet mer negativt än någon annan mänsklig relation.

En del av sakerna som jag har sagt är redan rätt så uppenbara och tycks inte vara nya. Andra saker jag nämnde kanske kan vara svåra att förstå. Men om ni använder er föreställningsförmåga och mediterar över detta ämne, kommer ni att känna sanningen och detta är en hel del. Det blir mycket mer än enbart intellektets platta förståelse.

Jag har i kväll berört detta vidsträckta ämne endast i stora drag. Många aspekter kommer att behandlas i framtiden. Ni kommer då att se att alla detaljer som vi senare kan komma att beakta, inryms i punkterna som har nämnts i kväll. Vi kommer bara att vidareutveckla och koppla ihop dem. Vi kommer att sluta cirkeln mellan personliga bilder och massbilder. Detta behöver också göras i ert personliga arbete. Låt detta föredrag utgöra en grov skiss av den bild vi sakta ska fylla ut tillsammans.

Det skulle vara särskilt konstruktivt att ägna mer tid åt diskussioner och frågor kring kvällens ämne. Låt oss hoppas att mina ord kommer att hjälpa er att aktivt delta i ett sådant ömsesidigt utbyte.

FRÅGA: Skulle du kunna säga något mer kring vad exakt som menas med förening? Bara vad det innebär?

SVAR: Begreppet förening kan diskuteras på två nivåer vad vårt ämne anbelangar. Jag talar inte nu om förening med Gud. Förening i den högsta bemärkelsen utgör sammansmältningen och sammanslagningen av två varelser som varit tudelade. Det sker när två varelser blir en enhet igen. Förening på detta jordiska plan mellan en man och en kvinna eftersträvar samma mål och försöker uppnå det i viss grad inombords. I sällsynta ögonblick kan det ske. Men alla lager av okunnighet och rädsla reser snart upp en separerande mur igen. Målet med utvecklingen som sådan är att förstöra dessa separerande murar, oavsett om de står mellan människor och Gud, mellan mänskligheten och den andliga sanningen och verkligheten, mellan människor, eller mellan mannen och kvinnan. Kärlek är den enda nyckeln för att avlägsna den här muren. Med kärlek är förståelsen öppen. Och med förståelsen kan enhet eller förening uppnås. Men kärlek kan inte framtvingas. Kärlek kan endast vinnas genom att alla blockeringar i den mänskliga själen avlägsnas. Egots viktighet och självupptagenhet är direkta motsatser till kärlek. Men innan det lilla egot kan avlägsnas, behöver det kännas igen i alla dess fasetter; det behöver tillåtas att komma upp till ytan. Då och endast då kan den sanna personligheten utvecklas som inte längre behöver det som det lilla egot tycktes behöva. Då kan kärleken verkligen växa fram och åstadkomma förening.

Detta gäller för alla mänskliga relationer. I ett äktenskap gör kärleken mellan två människor att förening lättare uppnås än i andra relationer, såsom vänskap till exempel. Det är lättare eftersom den får näring av eros och den sexuella impulsen. Utan dessa element är separationen svårare att övervinna. Friktioner kan inte slätas över lika lätt som de kan när eros är närvarande som en bro till kärlek.* En mer tillfällig relation har å andra sidan mindre chans att ta fram friktioner och är i den bemärkelsen därför lättare att bevara. Vi skulle kunna sammanfatta det med att säga att äktenskap skulle vara praktiskt taget omöjligt för det mänskliga släktet om det inte hade hjälp av eros och den sexuella driften. Att bibehålla dessa gentemot partnern är därför ett mål i sig i ett äktenskap. I enklaste ordalag är förening att finna den andra på så många nivåer som möjligt. Det handlar om mycket mer än att bara förstå den andra, att känna in honom eller henne. Det är en sammansmältning av två människors fysiska, mentala, emotionella och andliga natur. Detta kan ske om båda har viljan och förståelsen.

Vad som gäller för alla mänskliga relationer gäller utan tvivel ännu mer i ett äktenskap. Varje friktion och missförstånd, oavsett hur flagrant fel den ena personen kan ha, är ett tecken på att någonting är förvrängt eller okunnigt i jaget. I det ideala äktenskapet skulle detta alltid hållas i sikte och båda parter skulle söka efter detta element inom sig. De skulle då upptäcka att den andra reagerade, ibland kanske med onödig kraft, på denna lilla del som är suddig, så att säga. Den disharmoniska delen hos den ena reagerar automatiskt på den disharmoniska delen hos den andra. De två disharmoniska delarna har inte alltid samma styrka, men detta spelar inte någon roll. Om den här nyckeln till äktenskapet kunde bli funnen, skulle ett verkligt inkännande kunna uppnås. Inkännandet skulle främja den personliga utvecklingen och samtidigt tillhandahålla fler nycklar för att känna in varandra. På detta sätt eftersträvas framgångsrikt en sann förening.

FRÅGA: Några av oss diskuterade varför det är så svårt för män att kommunicera när det finns ett känslomässigt problem mellan två parter. Kvinnor försöker att prata om det och män undflyr det. Är detta skammen över den känslomässiga sidan?

SVAR: Ja, detta är en anledning. Det är absolut kopplat till det. Män undflyr känslor. Han är rädd för dem, delvis på grund av det rätt så vanliga missförståndet som jag nämnde tidigare, nämligen att känslor är farliga och om man inte kan undvika dem, måste man på något sätt hålla dem hemliga, åtminstone när de frambringar negativa resultat. Missförstånd utgör negativa resultat och de påminner därför mannen om hans felaktiga slutsats att känslor måste döljas. De beror också på massbilder som hävdar att det är under en mans värdighet att gå in i intellektuella diskussioner med en kvinna som är tänkt att vara honom underlägsen. Han kanske kan diskutera ett neutralt ämne, men när personlig skuld och otillräcklighet kommer in i bilden, vilket är oundvikligt i meningsskiljaktigheter eller gräl, är mannen rädd för att han kanske inte kan hantera kvinnan och

är därmed rädd för att han kommer att äventyra sin maskulinitet. Eftersom det är kvinnans natur att uppehålla sig i känslomässiga ämnen, eller allt som är personligt, är hon beredd, invand och ofta mer hemmastadd i detta avseende än mannen. Mannen är således rädd för att förlora. Det ser ut för honom som att han inte bara förlorar diskussionen, utan också en del av hans maskulina värdighet. Just för att han har försummat att stärka sin emotionella natur, är han rädd och känner skuld för den svaghet han förnimmer inom sig.

Kvinnan kan å andra sidan förtränga och dölja sin aggression, fientlighet och förbittring för mannen bakom fasaden av en resonlig diskussion, det medvetna syftet som är tänkt att rätta ut meningsskiljaktigheter. Det är mycket möjligt att det positiva motivet finns i högre grad än det negativa som nämns här, men det negativa kommer att vara tillräckligt för att påverka mannens motsvarande undermedvetna lager. Detta får honom att reagera mycket negativt på något som bara var konstruktivt menat, åtminstone i kvinnans medvetna sinne.

FRÅGA: Men eftersom en diskussion av detta slag nästan är ett hinder för förening, skulle du kanske kunna hjälpa oss med hur vi ska gå till väga?

SVAR: Framtvinga det inte. Sättet man kan gå tillväga är inte genom att övertyga den andra. Problem kan sällan utvecklas och lösas på det sättet, utan snarare genom att söka i det inre efter det som drar till sig ett negativt gensvar. På denna väg har ni redan haft sådana upplevelser, även om det uppenbara felet fanns på den andra sidan, även om du aldrig trodde att det var möjligt att något skulle kunna fela hos dig själv, även om dina rationaliseringar var mycket övertygande och sanna. Ju oftare du lyckas i en sådan insikt, desto närmare är du lösningen av alla dina inre och yttre problem. Om du upptäcker dina dolda känslor, kommer du att förstå varför andra människor reagerar negativt på något som du var övertygad om inte innehöll något annat än de renaste motiven. Det jag sa tidigare om äktenskapet i detta avseende gäller för alla tidpunkter och för alla händelser.

FRÅGA: Ska jag förstå det som att en kvinna bör visa tecken på svaghet för att göra mannen stark?

SVAR: Nej. Helt tvärtom. När ni läser detta föredrag igen, kommer ni att se att detta inte alls är vad som antydde. Hon bör visa sin verkliga styrka och inte vara rädd för den. Då kan hon använda den konstruktivt i stället för att tvångsmässigt försöka dölja den eller använda den destruktivt utifrån ett inre uppror som inte är helt förstått. Bara på så sätt kan hon också hjälpa mannen att utveckla sin verkliga styrka. Om hon av diplomati eller smicker skulle göra sig svag, skulle det vara en framtvängd reaktion som inte är äkta. Ingenting som är oäkta och manipulativt

kan någonsin vara till verklig nytta. Det skulle bara påverka ett osunt, ovanpålagt och lika oäkta lager hos mannen i fråga.

FRÅGA: Men om en man inte kommunicerar med en kvinna utifrån feighet, vad skulle vara den motsvarande egenskapen att leta efter hos kvinnan?

SVAR: Detta går inte att generalisera. Det skulle kunna vara ett av åtskilliga alternativ. Man kan aldrig göra ett generellt utlåtande av detta slag. Det skulle kunna vara mycket farligt och vilseledande. Det kan endast upptäckas genom individuellt arbete. Det skulle kanske kunna motsvara en överaktivitet hos kvinnan, en felkanaliserad aktivitet som inte fick utvecklas på ett fritt sätt. Det skulle också kunna motsvara en annan slags feighet på en annan nivå hos kvinnan i fråga. Det skulle kunna vara vilken som helst av ett antal faktorer. Det behöver inte enbart vara en faktor, utan en kombination av många.

FRÅGA: Vad är orsaken till att vi har två slags hormoner?

SVAR: De manliga och kvinnliga hormonerna utgör en fysisk aspekt av hela den här frågan. Båda könen har i själva verket båda hormonerna. En kvinna skulle inte kunna leva utan manliga hormoner och en man skulle inte kunna leva utan kvinnliga hormoner. Detta fysiska uttryck är ett bevis på att båda aspekterna finns hos båda könen. Det utgör den yttre symbolen. Det är bara en fråga om den rätta balansen och fördelningen.

Jag kanske här kan tillägga att under en lång tid fanns det allmänna intrycket att enbart kvinnan går igenom vissa cykler i livet: menstruationscyklerna och livets förändring. Mannen går igenom liknande cykler, de manifesteras bara inte på samma sätt. När människor blir mer framskridna i denna riktning, kommer dessa cykler och principerna för hur de är verksamma att upptäckas hos mannen. För att upptäcka dem, behöver de psykologiska framstegen hålla jämna steg med de andliga och metafysiska framstegen. Varje man kommer då att kunna hitta sin egen cykel som fungerar individuellt, snarare än genom en uppsättning biologiska regler som hos kvinnan. Detta kommer att vara en mycket användbar insikt. Mannens cykel förändras beroende på individen. Den skulle kunna jämföras med principen för en astrologisk karta som har framtagits separat för varje individ. Mannens individuella cykel kan alltså princip liknas vid ett horoskop. Rytmen i dessa individuella cykler har en stor betydelse i en mans liv.

På samma sätt är det inte bara kvinnan som föder. Kvinnan föder fysiskt, medan mannen kan föda själsligt, så att säga. Samma lagar som styr den fysiska födelsen gäller för andlig födelse. I enlighet med hur frisk hans själ är, kommer födslarna att vara friska eller misslyckade.

FRÅGA: Vad exakt menas med att mannen ger andlig födelse?

SVAR: Mannen i sitt verkliga kreativa jag kan ge födsel åt vackra och konstruktiva idéer som kan bli användbara och fungerande i alla riken, inte enbart i den fysiska världen. Idéer och tankar lever. Ni har ofta hört dessa ord uttryckas, men ni tar dem som ett talesätt. I verkligheten äger en idé födelseprocess rum enligt samma principer som fysisk födelse.

Eftersom kvinnan också är kreativ, kan även hon ge andlig födsel – och det gör hon. Det är endast den feminina sidan i ett väsens natur som har förmåga att ge födelse. Hos kvinnan är den feminina sidan mestadels vänd utåt på ”skivan”, så att fysisk födelse manifesteras. Detta hindrar henne dock inte från att också ge mental och andlig födelse vid andra tillfällen, när denna sida av skivan kan luta inåt. Mannen har å andra sidan den feminina, födelsegivande sidan av sin natur vänd inåt vid alla tidpunkter. Det är nästan omöjligt att hitta de rätta orden för att förklara dessa saker för er, men denna information kanske kan öppna nya vyer för er att vidga er förståelse och varseblivning, även om mina ord är begränsade och kan ofta verka överförenklade.

Jag drar mig tillbaka igen, mina käraste vänner, med välsignelser och kärlek, med ljus och styrka för var och en av er: ni som är här och ni som är långt borta och som läser mina ord. Fortsätt på er väg och det kommer ständigt att befria er alltmer. Det kommer att befria er från ert självförvållade fängelse. Var i frid, var i Gud.

* Se föredrag nr 44: Krafterna kärlek, eros och sex.

Redigerat av Judith och John Saly, 1996.

Översatt från engelskan av Magdalena Rosell, språkgranskat av Clifford Weinmann, 2024.

För mer information om hur du kan finna och delta i Pathwork-aktiviteter över hela världen, besök www.pathwork.org

Följande tillkännagivanden är avsedda som en vägledning kring användningen av namnet Pathwork® och detta föredragsmaterial.

Varumärke

Pathwork® är ett USA-registrerat varumärke som ägs av The International Pathwork Foundation (här kallad stiftelsen Pathwork) och som inte får användas utan uttryckligt skriftligt tillstånd från denna stiftelse. Stiftelsen kan dock efter eget gottfinnande tillåta att andra organisationer eller personer, såsom exempelvis filialer och avdelningar, får använda varumärket Pathwork®.

Upphovsrätt

Upphovsrätten till Pathwork Guide-materialet tillhör med ensamrätt stiftelsen Pathwork. Detta föredrag kan reproduceras i enlighet med stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy, men texten får inte ändras eller förkortas på något sätt. Inte heller får upphovsrättsmärket, varumärket eller eventuella andra tillkännagivanden tas bort. De som tar del av materialet får endast debiteras kostnaden för reproduktion och distribution.

Varje person eller organisation som använder stiftelsen Pathworks varumärke eller upphovsrättsskyddade material anses ha gått med på att följa stiftelsens varumärkes- och upphovsrättspolicy. Önskar du mer information om eller en kopia av denna policy, kontakta stiftelsen.

2024-05-19